

Interpellation av Per Rosencrantz (M) till arbetsmarknadsborgarrådet Emilia Bjuggren om införandet av aktivitetskravet i Stockholms stad

Den 1 juli 2026 träder regeringens aktivitetskrav för mottagare av försörjningsstöd i kraft. Syftet med reformen är att motverka utanförskap, stärka arbetslinjen och bidra till att fler människor kommer närmare arbete och egen försörjning.

Stockholms stad har i sitt förberedelsearbete bedömt att omkring 3 800 personer kan omfattas av aktivitetskravet. Av dessa uppskattas cirka 2 400 personer inte vara inskrivna på Jobbtorg. Staden konstaterar samtidigt att många i gruppen har försörjningshinder såsom arbetshinder, sociala skäl eller sjukskrivning med läkarintyg och att aktivitetsförmågan för stora delar av målgruppen är svår att bedöma.

I den offentliga debatten har det också uppstått oklarheter kring vilka aktiviteter som staden avser att erbjuda inom ramen för aktivitetskravet. Diskussioner om hälsofrämjande aktiviteter såsom yoga har väckt frågor om hur den politiska majoriteten ser på reformens syfte och hur aktiviteterna ska bidra till att människor kommer närmare arbetsmarknaden. Även om arbetsmarknadsborgarrådet senare har klargjort att yoga inte kommer att erbjudas kvarstår frågor om stadens inriktning och ambitioner.

Mot denna bakgrund vill jag fråga arbetsmarknadsborgarrådet:

1. Vilka typer av aktiviteter avser Socialdemokraterna att erbjuda inom ramen för aktivitetskravet?
2. På vilket sätt bedömer Socialdemokraterna att dessa aktiviteter bidrar till att deltagarna kommer närmare arbete eller studier?
3. Hur kommer Socialdemokraterna att avgöra om en aktivitet ska fortsätta eller avvecklas om den inte leder till ökad självförsörjning eller övergång till arbete?